

ການຄືນດີ ແລະ ຄວາມຫວັງ

ບົດຮຽນທີ 9 ສຳລັບສະບາໂຕທີ 28 ກຸມພາ, 2026

2 ກອຫ 5:21

“ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ໄດ້ຊົງກະທຳໃຫ້ພຣະຄຣິດ ຜູ້ຊົງບໍ່ມີຄວາມຜິດບາບນັ້ນ

ໄດ້ເຂົ້າສ່ວນກັບຄວາມຜິດບາບຂອງພວກເຮົາ

ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ເຂົ້າສ່ວນໃນຄວາມຊອບທຳຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍທາງພຣະອົງ”

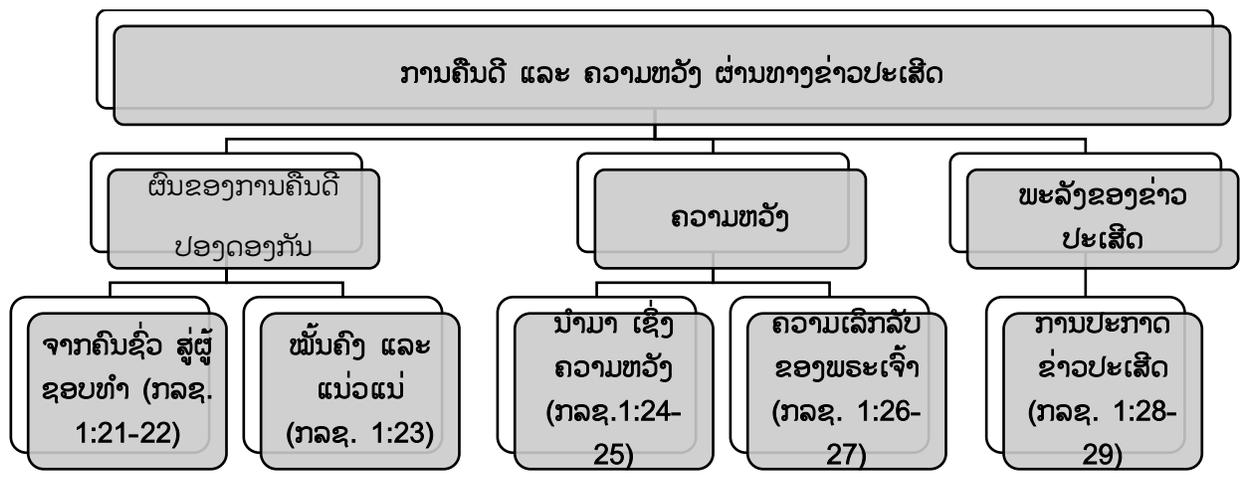
ຫລັງຈາກທີ່ ອຈ ໂປໂລ ໄດ້ກ່າວວ່າ ໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະຄຣິດ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ສະຫວັນ ແລະ

ແຜ່ນດິນໂລກຄືນດີກັນແລ້ວ (ກລຊ. 1:20),

ເພິ່ນກໍໄດ້ອະທິບາຍເຖິງເຫດຜົນໃນທາງປະຕິບັດຂອງການຄືນດີນີ້ໃຫ້ກັບພວກເຮົາ.

ສິ່ງນີ້ປ່ຽນແປງຊີວິດຂອງພວກເຮົາແບບໃດ? ພຣະອົງຊົງເບິ່ງເຫັນສິ່ງເຫລົ່ານີ້ລ່ວງໜ້າໄດ້ແນວໃດ?

ພວກເຮົາເຮັດຫຍັງໄດ້ແດ່ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ອື່ນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄືນດີ ແລະ ໄດ້ຮັບຄວາມຫວັງແບບພວກເຮົາ?

ຜົນຂອງການຄືນດີປອງດອງກັນ

ຈາກຄົນຊົ່ວ ສູ່ຜູ້ຊອບທຳ

“ເຊິ່ງເຈົ້າທັງຫລາຍ ຊຶ່ງເມື່ອກ່ອນນັ້ນບໍ່ແມ່ນພົນລະເມືອງຂອງພຣະເຈົ້າ ແຕ່ເປັນສັດຕູທາງດ້ານຈິດໃຈ ດ້ວຍການຊົ່ວຮ້າຍຕ່າງໆ, ແຕ່ບັດນີ້ ໂດຍຄວາມຕາຍທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ຄືເນື້ອໜັງຂອງພຣະອົງ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາເປັນມິດກັບພຣະອົງ ເພື່ອໃຫ້ເປັນຜູ້ບໍລິສຸດ ແລະ ບໍ່ມີທີ່ຕິດຽນຢູ່ຊ້ອງໜ້າພຣະອົງ—.” (ກລຊ 1:21-22)

ປະເດັນແມ່ນງ່າຍຫລາຍ, ພວກເຮົາດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ ແລະ ຍ້ອນເຫດຜົນນີ້ເອງ ພວກເຮົາຈຶ່ງຖືກພິພາກສາໃຫ້ໄດ້ຮັບໂທດແຫ່ງຄວາມຕາຍອັນຕະຫລອດໄປເປັນນິດ(ໂຣມ. 6:23; ພນມ. 21:8).

ໂດຍລຳພັງໂຕຂອງພວກເຮົາເອງແລ້ວ ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດປ່ຽນແປງສະພາບ ຫລື ສະຖານະໄດ້, ບໍ່ວ່າຈະຈ່າຍຄ່າໄຖ່ບາບຂອງພວກເຮົາກໍເຊັ່ນກັນ ບໍ່ສາມາດເຮັດເອງໄດ້ (ພສສ 49:7-8).

ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊົງມີແຜນການອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ຕຽມໄວ້ສຳລັບພວກເຮົາ:

- ພຣະອົງຊົງສົ່ງພຣະຊົນເທິງໄມ້ກາງແຂນ ເພື່ອໄຖ່ບາບຂອງພວກເຮົາ(ໂຣມ. 5:8)
- ໂດຍຜ່ານທາງຄວາມເຊື່ອ, ການກັບໃຈ, and ການຮັບປັບຕິສະມາ, ພວກເຮົາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການບົດປ່ອຍຈາກຄວາມບາບ, ປາສະຈາກມົນທົນ ແລະ ປາສະຈາກຄວາມຜິດຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ [ພຣະເຈົ້າປະກາດວ່າມີຄວາມຊອບທຳ] (ໂຣມ. 5:10; ກລຊ. 1:22)
- ຜ່ານທາງວຽກງານຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊີວິດຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງຄ່ອຍໆປ່ຽນແປງ ແລະ ພວກເຮົາກໍບໍລິສຸດຕໍ່ໜ້າພຣະເຈົ້າ [ພຣະອົງຊົງຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ] (ໂຣມ. 8:1; 2 ກລຊ. 5:17)

ອະທິບາຍເພີ່ມ

ຕັ້ງແຕ່ການຕົກລົງສູ່ຄວາມບາບ, ຄວາມສຳພັນລະຫວ່າງມະນຸດກັບພຣະເຈົ້າກໍຖືກທຳລາຍ. ມະນຸດກາຍເປັນສັດຕູຝ່າຍຈິດວິນຍານ ແລະ ຢູ່ພາຍໃຕ້ການພິພາກສາ. ໃນພຣະຄຳພີ ໂຣມັນ 5:10 ບອກວ່າ ມະນຸດຕົກໃນສະພາບ “ເປັນສັດຕູກັບພຣະເຈົ້າ” ເພາະມະນຸດບໍ່ສາມາດຄືນດີກັບພຣະອົງດ້ວຍຕົວຂອງມະນຸດເອງ ບໍ່ວ່າຈະເປັນການເຮັດຄວາມດີ...ສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນບໍ່ສາມາດລ້າງບາບຂອງພວກເຮົາໄດ້. ສະນັ້ນ ການຄືນດີ ຕ້ອງມາຈາກພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ເລີ່ມຕົ້ນກ່ອນ.

ການຄືນດີນັ້ນໄດ້ເກີດຂຶ້ນເພາະການເສຍສະຫລະພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດທີ່ໄມ້ກາງແຂນ, ພຣະເຈົ້າຊົງຄືນດີກັບໂລກໂດຍພຣະຄຣິດ ແຮງຈູງໃຈຂອງການຄືນດີ ແມ່ນຍ້ອນ “ຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ” .

ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພວກເຮົາກໍມີສັນຕິສຸກພາຍໃນຈິດໃຈ ແລະ ພື້ນໃຈວ່າໄດ້ຮັບຄວາມລອດ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຄືນດີ ບໍ່ຄວນຈະກັບໄປດຳເນີນຊີວິດແບບເກົ່າອີກຕໍ່ໄປ. ເພາະຊີວິດໃໝ່ຈະສະທ້ອນເຖິງພຣະລັກສະນະນິໄສຂອງພຣະເຢຊູ.

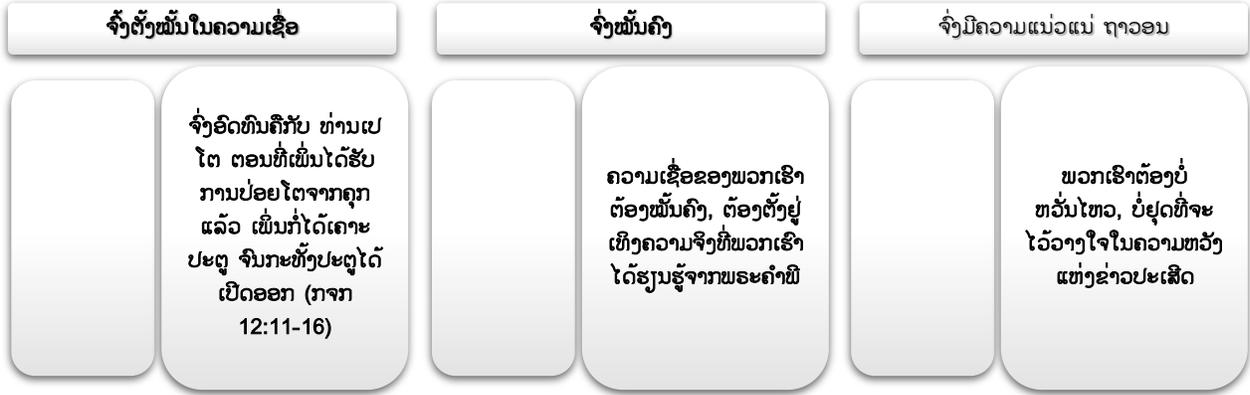
ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຄືນດີແລ້ວ ຈະຖືກເອີ້ນໃຫ້ເປັນ “ທູດແຫ່ງການຄືນດີ” ເພາະຈະໄດ້ນຳເອົາຂ່າວປະເສີດນີ້ ໄປໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນໆ.

ມື້ນີ້ ພວກເຮົາຕ້ອງຖາມໂຕເອງອີກເທື່ອໜຶ່ງວ່າ: ຕອນນີ້ພວກເຮົາເຂົ້າໃຈເລື່ອງການຄືນດີແລ້ວ ຫລືວ່າ ຕອນນີ້ ພວກເຮົາ “ມີຊີວິດທີ່ຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າແລ້ວ”

ພື້ນຄົງ ແລະ ແນ່ວແນ່

“ແຕ່ພວກເຈົ້າຕ້ອງຕັ້ງພື້ນຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອເທິງຮາກຖານອັນພື້ນຄົງ ແລະ ຖາວອນ ຢ່າໄດ້ໜີຈາກຄວາມຫວັງທີ່ພວກເຈົ້າມີ” (ກລຊ 1:23)

ຍ້ອນຄວາມເຊື່ອພວກເຮົາໄດ້ຮັບການປະກາດວ່າເປັນຄົນຊອບທຳແລ້ວ, ແລະ ກໍເລີ່ມໄດ້ຮັບການຊຳລະໃຫ້ບໍລິສຸດ, ແຕ່ການເດີນທາງຍັງບໍ່ຈົບ. ພວກເຮົາຍັງພົບກັບຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ຫລົງທາງ ແລະ ໄປບໍ່ຮອດເບົ້າໝາຍ. ນັ້ນແມ່ນເຫດຜົນ ທີ່ ອຈ.ໂປໂລ ໄດ້ແນະນຳພວກເຮົາເຖິງ 3 ຄັ້ງ (ກລຊ. 1:23):

ອະທິບາຍເພີ່ມ

ຄຣິດຕະຈັກໃນຍຸກທຳອິດໄດ້ພົບກັບຄວາມຄິດທີ່ພະຍາຍາມລົດຄວາມສຳຄັນຂອງພຣະຄຣິດລົງເພາະວ່າມີຄຳສອນທຽມເທັດ ແລະ ຄວາມເຊື່ອທີ່ຂັດກັບຫລັກຄຳສອນຂອງພຣະຄຣິດ. ສະນັ້ນພວກເຮົາຕ້ອງໄດ້ຕັ້ງໝັ້ນຄົງຢູ່ເພື່ອທີ່ຈະບໍ່ໄດ້ຖືກພັດພາໄປໄດ້ງ່າຍໆ.

ຄວາມເຊື່ອທີ່ແທ້ຈິງຕ້ອງມີຮາກເລິກລົງໄປ ບໍ່ແມ່ນຄວາມຮູ້ສຶກພຽງແຕ່ຊົ່ວຄາວເທົ່ານັ້ນ ຄວາມລອດເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ຕ້ອງດຳເນີນໄປຢ່າງໝັ້ນຄົງ ບໍ່ແມ່ນເຊື່ອພຽງຄັ້ງດຽວເທົ່ານັ້ນ

ເຖິງວ່າຈະຜະເຊີນກັບການທົດລອງຕ່າງໆ, ຄວາມກົດດັນ, ຄວາມທົນທຸກ ແຕ່ພວກເຮົາຕ້ອງຍືດໝັ້ນໃນຂ່າວປະເສີດທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້, ໄດ້ອ່ານ ໃນພຣະຄຳພີ. ເຊັ່ນ: ຄວາມເຂົ້າໃຈໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະອົງ, ຄວາມສຳພັນກັບພຣະອົງ ແລະ ການເພິ່ງພາພຣະວິນຍານບໍ່ຮິສຸດໃນການດຳເນີນຊີວິດ.

ພຣະເຈົ້າຊົງຮຽກເອີ້ນພວກເຮົາທຸກໆຄົນມາບໍ່ພຽງແຕ່ເພື່ອທີ່ຈະໃຫ້ມີຄວາມເຊື່ອ ແຕ່ຊົງປາຖະໜາໃຫ້ຄວາມເຊື່ອນັ້ນດຳລົງຢູ່ໃນຕົວຂອງພວກເຮົາຕະຫລອດໄປ, ມີຮາກເລິກໃນພຣະຄຣິດ ແລະ ບໍ່ຫວັ່ນໄຫວຈາກຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດ

ການຕັ້ງໝັ້ນຄົງໃນຄວາມເຊື່ອເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດສ່ວນຕົວ ໂດຍຜ່ານ ການອະທິຖານ, ການສຶກສາພຣະວັດຈະນະ, ເຮັດຕາມນ້ຳພຣະໄທຂອງພຣະອົງ

ຄວາມຫວັງ

ນຳມາເຊິ່ງຄວາມຫວັງ

“ເຮົາໄດ້ມາເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຄຣິດຕະຈັກນັ້ນ ຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງມອບໝາຍໃຫ້ເຮົາ ເພື່ອເປັນຜົນດີແກ່ພວກເຈົ້າ ໃນການປະກາດເລື່ອງພຣະເຈົ້າ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ” (ກລຊ 1:25)

ດັ່ງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນ, ແຜນການແຫ່ງຄວາມລອດຂອງພຣະເຈົ້າຕັ້ງຢູ່ເທິງການສົ່ງພຣະຊົນຂອງພຣະເຢຊູ ແລະ ລວມໄປເຖິງການທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຊຳຣະໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດ ແລະ ໄດ້ຮັບການຍົກໂທດບາບອີກດ້ວຍ.

ແຕ່ມີບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ສໍາຄັນທີ່ບໍ່ຄວນຂາດໄປ ນັ້ນກໍ່ຄື: ພວກເຮົາຕ້ອງເຂົ້າມາຮູ້ຈັກກັບແຜນການໄຖ່ໃຫ້ລອດ ເພື່ອຈະໄດ້ຍອມຮັບເອົາເງື່ອນໄຂນີ້, ແລະ

ພວກເຮົາຍັງຕ້ອງການໃຜຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຈະເປີດເຜີຍແຜນການນີ້ໃຫ້ແກ່ພວກເຮົາ.

ນີ້ແມ່ນບ່ອນທີ່ “ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ຈັດການ” [ວິທີການຈັດການກັບສະຖານະການຕ່າງໆຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງດ້ານຄວາມຄິດ, ດ້ານຜູ້ຄົນ...] ເຊິ່ງພຣະອົງໄດ້ໃຫ້ ອຈ. ໂປໂລ ຜູ້ເປັນຄົນຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງນັ້ນ ເຂົ້າມາຊ່ວຍ (ກລຊ. 1:25). ອຈ. ໂປໂລ ໄດ້ມີຄວາມຍິນດີໃນການທີ່ໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນການໄຖ່ໃຫ້ລອດນີ້, ເຖິງວ່າຈະພົບກັບຄວາມທຸກຍາກກໍ່ຕາມ (ກລຊ. 1:24). ຕັ້ງແຕ່ຖືກຈັບກຸມທີ່ກຸງໂຣມ ຈົນກະທັ້ງເສຍຊີວິດໃນທີ່ສຸດ, ກ່ອນຕາຍເພິ່ນໄດ້ຂຽນຈົດໝາຍຢ່າງໜ້ອຍ 7 ສະບັບຈາກທັງໝົດ 14

ສະບັບທີ່ເພິ່ນໄດ້ເກັບຮັກສາໄວ້ໃນພັນທະສັນຍາໃໝ່. ອຈ. ໂປໂລ

ເປັນຄົນໜຶ່ງທີ່ສໍາຄັນໃນແຜນການໄຖ່ໃຫ້ລອດຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ເພິ່ນກໍ່ໄດ້ມີຄວາມປະສົບຜົນດີ.

ພວກເຮົາກໍ່ເຊັ່ນດຽວກັນ ສາມາດເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນການໄຖ່ໃຫ້ລອດນີ້ໄດ້ ໂດຍການແບ່ງປັນຂ່າວປະເສີດ ແລະ ນໍາຜູ້ອື່ນ ໄປສູ່ຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບເລື່ອງຄວາມລອດຈາກພຣະເຢຊູ

ອະທິບາຍເພີ່ມ

ໂລກຂອງພວກເຮົາເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມທຸກ ແລະ ຄວາມບໍ່ແນ່ນອນ, ສະນັ້ນ ເມື່ອພວກເຮົາບໍ່ມີຄວາມຫວັງແລ້ວ ຊີວິດຈະເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມສິ້ນຫວັງ,

ຄວາມຫວັງໃນພຣະຄຣິດເປັນພະລັງທີ່ຊ່ວຍໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມໝັ້ນຄົງໃນຄວາມເຊື່ອ ແລະ ຄວາມຫວັງນີ້ ຍັງໄດ້ປ່ຽນມຸມມອງແນວຄວາມຄິດຂອງພວກເຮົາ ບໍ່ໃຫ້ຈົມຢູ່ກັບສິ່ງທີ່ເປັນຂອງໂລກນີ້.

ຖ້າເຮົາມີຄວາມຫວັງໃນພຣະເຢຊູແລ້ວ ພວກເຮົາຈະມີ:

ມີສັນຕິສຸກ ເຖິງວ່າຈະຕົກຢູ່ໃນສະຖານະການລໍາບາກ

ມີຄວາມອົດທົນ

ມີແຮງຈູງໃຈໃນການດໍາເນີນຊີວິດໃຫ້ບໍ່ຮິສຸດ

ກາຍເປັນພະຍານແຫ່ງຄວາມຫວັງໃຫ້ແກ່ຜູ້ອື່ນ

ຄວາມຫວັງໃນພຣະຄຣິດບໍ່ແມ່ນການໜີບັນຫາ ແຕ່ເປັນພະລັງໃນການຜະເຊີນກັບບັນຫາ, ເພາະພວກເຮົາຊົງຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຜູ້ຄວບຄຸມອະນາຄົດ.

ເມື່ອເກີດບັນຫາ ພວກເຮົາຕັ້ງໝັ້ນໃນຄວາມຍ້ານກົວ ຫລື ໃນຄວາມເຊື່ອ?

ຄົນອ້ອມຂ້າງພວກເຮົາ ເຫັນ “ຄວາມຫວັງໃນພຣະຄຣິດ” ທີ່ພວກເຮົາມີຫລືບໍ່?

ຄວາມເລິກລັບຂອງພຣະເຈົ້າ

“ເຊິ່ງເປັນຂໍ້ຄວາມອັນເລິກລັບທີ່ພຣະອົງໄດ້ເຊື່ອງຊ້ອນໄວ້ຈາກມວນມະນຸດແຕ່ໃດໆມາ, ແຕ່ບັດນີ້ ໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງຮູ້ແລ້ວ” (ກລຊ 1:26)

ອຈ.ໂປໂລ ໄດ້ກ່າວເຖິງຂໍ້ຄວາມເລິກລັບທີ່ໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ຄຣິດຕະຈັກຫຼັງຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ຟື້ນຄືນພຣະຊົນ (ກລຊ. 1:26). ກ່ອນໜ້ານັ້ນພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພຽງບາງສ່ວນຂອງຄວາມເລິກລັບນີ້ເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຄວາມເລິກລັບນັ້ນແມ່ນຫຍັງລະ? “ພຣະຄຣິດຊົງຢູ່ທ່າມກາງພວກເຮົາທັງຫຼາຍ, ເປັນຄວາມຮັ່ງມີຂອງສະຫງ່າຣາສີ” (ກລຊ. 1:27).

ຄວາມເລິກລັບນີ້ຖືກວາງໄວ້ກ່ອນການສ້າງໂລກ (1 ປຕ 1:20)	ມັນໄດ້ຖືກສື່ສານໃນບາງສ່ວນໃຫ້ແກ່ທູດສະຫວັນ (1 ປຕ 1:12)	ອາດາມ ແລະ ເອວາ ໄດ້ເຫັນບາງສ່ວນຂອງຄວາມເລິກລັບນີ້ເປັນເທື່ອທຳອິດ (ປຕຸມກ. 3:15)
ມັນໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ບັນດາຜູ້ເຜີຍພຣະວັນດຈະນະ(1 ປຕ 1:10-11)	ພຣະເຢຊູຊົງເປີດເຜີຍຄວາມເລິກລັບນີ້ໃຫ້ແກ່ຊາວຍິວເປັນຄັ້ງທຳອິດ (ມຫ 15:24)	ແລ້ວຈຶ່ງໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍໃຫ້ແກ່ຄົນທັງປວງ (ກລຊ. 1:27)

ຄວາມເລິກລັບນີ້ຍັງຄົງດຳເນີນຕໍ່ໄປອີກຫຼາຍຂັ້ນຕອນ. ຕອນນີ້ພວກເຮົາດຳເນີນຊີວິດດ້ວຍຄວາມຫວັງວ່າຈະໄດ້ຮັບສະຫງ່າຣາສີ. ມັນເປັນການປ່ຽນແປງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ແທ້ໆ! ຊ່າງເປັນຄວາມເລິກລັບທີ່ດີນີ້!

ຄົນບາບໄດ້ຮັບຄວາມຊອບທຳ, ໄດ້ຮັບການຊຳລະ, ແລະ ໄດ້ຮັບການຍົກຍ້ອງແລະສະຫງ່າຣາສີໂດຍພຣະໂລຫິດຂອງພຣະຄຣິດ.

ຄວາມເລິກລັບນີ້ຈະຍັງຄົງເປັນຫົວຂໍ້ໃຫ້ພວກເຮົາສຶກສາຕະຫລອດໄປ

ອະທິບາຍເພີ່ມ

ໃນພຣະຄຳພີ ໂກໂລຊາຍ 1:26-27 ກ່າວວ່າ: ຄວາມເລິກລັບທີ່ເຊື່ອງໄວ້ນັ້ນ ບັດນີ້ໄດ້ສຳແດງແລ້ວ ນັ້ນກໍ່ຄື: ພຣະຄຣິດຊົງສະຖິດຢູ່ໃນພວກເຮົາທັງຫຼາຍ ເຊິ່ງເປັນເຫດໃຫ້ຫວັງວ່າຈະໄດ້ເຖິງສະຫງ່າຣາສີນັ້ນ.

ເຫດຜົນທີ່ເອີ້ນວ່າ “ຄວາມເລິກລັບ” ຍ້ອນວ່າ: ມະນຸດບໍ່ສາມາດຄິດແຜນແຫ່ງຄວາມລອດນີ້ໄດ້ ແລະ ບໍ່ສາມາດເຮັດເອງໄດ້

ພຣະອົງຈຶ່ງເລືອກຊ່ວຍມະນຸດຜ່ານການເສຍສະຫລະຂອງພຣະຄຣິດ ແລະ ໃນສະໄໝກ່ອນນັ້ນ ຄົນຕ່າງຊາດບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈວ່າ ພວກເຂົາກໍ່ເປັນສ່ວນໜຶ່ງໃນແຜນແຫ່ງຄວາມລອດ, ສິ່ງນີ້ຈຶ່ງຖືກເປີດເຜີຍຜ່ານທາງພຣະຄຣິດ.

ຄວາມເລິກລັບນີ້ບໍ່ແມ່ນສິ່ງທີ່ຈະຖືກເຊື່ອງໄວ້ຕະຫລອດໄປ ແຕ່ເປັນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງເປີດເຜີຍໃນເວລາຂອງພຣະຄຣິດ.

ຄວາມເລິກລັບໄດ້ຖືກເປີດເຜີຍແລ້ວວ່າ:

- ພຣະຄຣິດແມ່ນສູນກາງຂອງຄວາມລອດ
- ຄວາມລອດພື້ນນັ້ນໄດ້ມາຈາກພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ
- ຄົນບາບທຸກຄົນສາມາດກັບຄືນ ຫລື ຄືນດີກັບພຣະເຈົ້າໄດ້ ເພື່ອໄດ້ຮັບຄວາມລອດ
- ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ທ່າມກາງຜູ້ເຊື່ອ

ພະລັງຂອງຂ່າວປະເສີດ

ການປະກາດຂ່າວປະເສີດ

“ພຣະອົງ ນັ້ນແຫລະທີ່ພວກເຮົາປະກາດໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນ ໂດຍເຕືອນສະຕິ ແລະ ສັ່ງສອນດ້ວຍປັນຍາທຸກຢ່າງ ເພື່ອຈະໄດ້ຖວາຍທຸກຄົນຊ້ອງໜ້າພຣະເຈົ້າ ເໝືອນເປັນຄົນໃຫຍ່ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ໃນພຣະຄຣິດ (ກລຊ 1:28)

ອຈ. ໂປໂລ ປະກາດຂ່າວປະເສີດແບບໃດ? ຈຸດເນັ້ນຂອງການປະກາດຂ່າວປະເສີດແມ່ນ

ພຣະເຢຊູຄຣິດຜູ້ຖືກຕຶງທີ່ໄມ້ກາງແຂນ (1 ກອທ 1:23). ເມື່ອຜູ້ຄົນໄດ້ຍອມຮັບເອົາພຣະເຢຊູແລ້ວ, ອຈ. ໂປໂລ ກໍໄດ້ຕັກເຕືອນພວກເຂົາ ແລະ ສອນພວກເຂົາຈົນກວ່າພວກເຂົາຈະເຂົ້າໃຈຂ່າວປະເສີດຢ່າງສົມບູນ (ກລຊ 1:28-29). ລາວເຮັດແບບນັ້ນໄດ້ແນວໃດ?

	ອຈ. ໂປໂລ ໄດ້ອະທິບາຍຫລັກຄຳສອນ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງຄຣິສຕຽນໃຫ້ພວກເຂົາຟັງ (2 ທສລນກ 2:15)
	ເພິ່ນໄດ້ເຕືອນພວກເຂົາເຖິງຜົນທີ່ຈະຕາມມາຈາກການປະຕິເສດຂ່າວປະເສີດ (ຮຮ 10:25-29)
	ເພິ່ນໄດ້ເຕືອນພວກເຂົາເຖິງອັນຕະຫລາຍຈາກຜູ້ສອນທຽມເທັດ (ກຈກ 20:29-30)

ດຽວກ່ອນ... ເພິ່ນເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາສົມບູນບໍ່? ບໍ່ພຽງແຕ່ບາງຄົນ... ແຕ່ເປັນ “ທຸກໆຄົນ” !

(ກລຊ. 1:28b). ໃນພາສາກຣີກຄຳທີ່ວ່າ “ຜູ້ໃຫຍ່” (teleios) ແປວ່າ ສົມບູນ ແລະ ປາສະຈາກຂໍ້ບົກຜ່ອງ.

ຜ່ານຂະບວນການເຕີບໂຕທາງຄຣິສຕຽນ, ພວກເຮົາຈະຄຳນຶງຢ່າງເລິກເຊິ່ງເຖິງພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ. ດັ່ງນັ້ນເປົ້າໝາຍຂອງພວກເຮົາແມ່ນ ການເປັນຜູ້ໃຫຍ່ ທີ່ມີຄວາມສົມບູນແບບ

ຕາມແບບຢ່າງຂອງພຣະຄຣິດ

ອະທິບາຍເພີ່ມ

ການປະກາດຂ່າວປະເສີດແມ່ນການບອກຂ່າວດີກ່ຽວກັບຄວາມລອດໃນພຣະເຢຊູຄຣິດວ່າ:

ພຣະອົງໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນເພື່ອໄຖ່ບາບຂອງພວກເຮົາ, ພຣະອົງພົ້ນຄົນມາ ແລະ ພຣະອົງດຳລົງຢູ່ຊົ່ວນິຣັນ ພ້ອມກັບປະທານຊີວິດນິຣັນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເຊື່ອ.

ເຫດຜົນທີ່ເຮົາຕ້ອງປະກາດ: ເພາະເປັນພຣະບັນຊາຂອງພຣະຄຣິດ,

ເພາະໂລກຢູ່ໃນຄວາມສິ້ນຫວັງແຕ່ພວກເຂົາບໍ່ຮູ້ໂຕ, ແລະ ເພາະວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການຄືນດີແລ້ວ

ເຮົາຈຶ່ງຄວນແບ່ງປັນສິ່ງນີ້ໃຫ້ກັບຜູ້ອື່ນໆ.

ພວກເຮົາເຮັດໄດ້ໂດຍ ການແບ່ງປັນແບບຄວາມຮັກ ບໍ່ແມ່ນການບັງຄັບ. ເຮັດດ້ວຍຄວາມຮັກບໍ່ແມ່ນການຢ້ານກົວ.

ພວກເຮົາຢ້ານຫຍັງທີ່ສຸດໃນການປະກາດ?

EGW (The Desire of Ages, p. 661)

“ເມື່ອພວກເຮົາຫລວງເບິ່ງພຣະຜູ້ໄຖ່ທີ່ຖືກຕຶງທີ່ໄມ້ກາງແຂນແລ້ວ ພວກເຮົາຈະເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ຄວາມໝາຍຂອງການເສຍສະຫລະສະຫງ່າຣາສີແຫ່ງສະຫວັນ ແລະ ລົງມາທີ່ໂລກມະນຸດ.

ແຜນການແຫ່ງຄວາມລອດໄດ້ຮັບການຍົກຊູຂຶ້ນຕໍ່ໜ້າພວກເຮົາ, ການສັນຮະເສີນພຣະເຈົ້າ ແລະ ພຣະເມສານ້ອຍ
ຈະຢູ່ໃນຫົວໃຈ ແລະ ຢູ່ໃນອິມພິປາກຂອງພວກເຮົາສະເໝີ.”